

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De militære Ministerier har gjort opmærksom paa, at de begrænsede Rumforhold, hvorunder det værnepligtige Mandskab er indkvarteret, i Kaserne, Lejre og Skibe, medfører, at de epidemiske Sygdomme ofte breder sig med eksplosiv Hast blandt Mandskabet og i særlig Grad, naar der blandt dette findes en Del, som ikke tidligere har haft de paagældende Sygdomme, hvilket som Regel er Tilfældet.

Endvidere medfører Mandskabets Tjeneste undertiden direkte Fare for Smitte med epidemiske Sygdomme, hvilket f. Eks. gælder Bevogtningen af Flygtningelejrene, hvor der er forefaldet adskillige Tilfælde af Tyfus og tyfuslignende Sygdomme.

Smitterisiko vil i endnu højere Grad foreligge for de Styrker, der eventuelt vil blive sendt til Bevogtningstjeneste i Tyskland, hvor de hygiejniske Forhold for Tiden er slette og de smitsomme Sygdomme meget udbredte. Det vil derfor være paakrævet forud for Afsendelsen at vaccinere disse Styrker mod de smitsomme Sygdomme, der for Tiden optræder i Tyskland.

Det anførte om Smittefaren ved de begrænsede Rumforhold for det kasernerede Mandskab gør sig ogsaa gældende for de til CBU-Tjeneste indkaldte, der normalt bor under kasernemæssige Forhold. Man har derfor fundet det ønskeligt, at der indføres Regler, der aabner Mulighed for Gennemførelse af tvungen Vaccination ogsaa for dette Mandskab saavel som i givet Fald ogsaa for øvrigt Civilbeskyttelsesmandskab.

Ogsaa for de i Henhold til Lov Nr. 187 af 20. Maj 1933 til civilt Arbejde indkaldte værnepligtige har man anset det for rigtigt, at

tvungen Vaccination om nødvendigt kan bringes i Anvendelse. Saadan Vaccination vil dog antagelig kun blive praktisk under særlig truende Omstændigheder, idet dette Mandskab under normale Forhold næppe er udsat for større Smittefare, dels fordi Antallet af de indkaldte almindeligvis er meget ringe, dels fordi de indrettede Lejre er isoleret beliggende.

Lovforslaget, der er udarbejdet i Samraad med Sundhedsstyrelsen, tilsigter ikke en almindelig Tvangsvaccination af værnepligtige, men aabner alene en Beføjelse for de paagældende Værns Lægevæsen efter Samraad med Sundhedsstyrelsen (for de til civilt Arbejde indkaldtes Vedkommende Indenrigsministeren) til i de paakommende Tilfælde at kunne gennemføre en Vaccination, som, naar den omfatter alt værnepligtigt Mandskab, vil kunne begrænse en begyndende Epidemi og samtidig bevirke, at Sygdommene hos de enkelte værnepligtige, der eventuelt alligevel maatte blive angrebet, sandsynligt vil forløbe mildt.

Med Hensyn til Difteri vil en gennemført Vaccination af Mandskabet iøvrigt være et virksomt Led i den Bekæmpelse af Sygdommen blandt Befolkningen, som er tilsigtet ved Lov Nr. 208 af 19. April 1943 om Tillæg til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse (Vaccination mod Difteri).

Endelig bemærkes, at Vægning ved at lade sig underkaste en paabudt Vaccination vil kunne straffes som Lydighedsnægtelse i Henhold til de herom gældende Bestemmelser saaledes at særlig Straffehjemmelikke er nødvendig.